

Otto Andersens prædiken påskedag

Taler

Otto Andersen
Præst

Dato

1. april 1934

Sted

Karlby og Voldby Kirker

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 28, vers 1-8

1 Kristus er sandelig opstanden. Dette er ikke en Sandhed, som vi kan bevise eller kontrollere. Og naar man fra "Kirkens" Side vil komme Sandheden til Hjælp, ved at fremføre det ene eller det andet, vil gøre Sandheden mere sandsynlig, mere rimelig og antagelig, saa er det i Virkeligheden et Forrædderi mod

5 Sandheden, hvorved man stiller Guds evige Sandhed paa Række med alle de "Sandheder" i Verden, der er mere eller mindre sandsynlige. Og der naas absolut intet derved. Mennesker formaar ikke mere i Retning af at støtte Sandheden, end man formaar i Retning af at angribe den. Hvad man kan anføre for Sandheden, er ikke mere end det, der kan anføres imod Sandheden. Og selv om

10 man tænkte sig, at nogen naaede saa langt, at de kunde fastslaa, at det sandsynligste var, at Kristus virkelig var staaet op fra de døde, saa vilde dette dog være uden al kristelig Betydning, intet have med Paaskens Budskab at gøre. Thi Paaskens Budskab er ikke et Budskab om, at Kristus sandsynligvis er staaet op, men det er dette, at Kristus er sandelig opstanden.

15

Dette Budskab maa vi overlade helt til Gud. Han selv maa tage Vare paa sin Sandhed i Verden. Han maa give os den. Eller tage den fra os. Den staar eller falder ikke med vore "Beviser", den staar eller falder med Gud selv. Ja, Gud selv staar eller falder med denne Sandhed. Er Kristus staaet op, saa er der en levende

20 Gud til. Er han ikke staaet op, saa er der ingen Gud.

Saa er det da Gud selv, der tager Vare paa sin Sandhed. Naar det i Dag forkyndes: Kristus er sandelig opstanden, saa er det fra Gud, at dette Budskab kommer. I dette Budskab giver han sig til Kende for os, giver sig til Kende som

25 en levende Gud, hævder sig som Gud ved at hævde sin Sandhed, lade den forkynde for Verden, uafhængig af os, stille den fast, uafhængig af Beviser eller Modbeviser. Kristus er sandelig opstanden. Det er et Budskab fra Gud. Det

lyder til Antagelse eller Forkastelse. Men saa mange, som Gud giver Øren at
30 høre med, de hører.

Men hvad betyder det saa for os, at Kristus er staaet op fra de døde? - Heller ikke
her hjælper det at anstille Betragtninger eller Beregninger. Lige saa umuligt det
er ved Betragtninger og Sandsynlighedsberegninger at naa til en fast
35 Overbevisning angaaende Sandheden af selve Begivenheden, Kristi Opstandelse,
lige saa umuligt er det for os at finde ud af, hvad hans Opstandelse har at betyde
for os. Kommer den i det hele taget os ved? Og er den til vor Lykke eller Ulykke?
Var hans Død ikke Menneskers Gerning, fejrede Slægten ikke dens største og
egentligste Triumf Langfredag? Og paa hvilken Side er vi, paa hans Side eller paa
40 hans Fjenders Side? Mon ikke paa hans Fjenders Side, blandt Syndere? Men er
det da saa ikke Langfredag, der bliver vor Sejrsdag og ikke Paaskedag? Det
hedder i en Salme: "Og naar paa din Dom jeg grunder, ser jeg og mit Segl
derunder." Men naar det var vort Liv, det dagligdags Liv, vi lever, – og vort
"Helligdagsliv" med, – der bragte ham paa Korset og voldte hans Død, mon
45 hans Liv da ikke skal blive til vor Død? – Skal hans Blod ikke komme over os?
Naar Gud kendes ved Kristus, som vi forgreb os paa og ihjelslog, mon han da
ogsaa kan eller vil kendes ved os?

Hvad er det sandsynligste?

50

Vi kan overveje, ja, og anstille nok saa mange Betragtninger, vi kommer dog
aldrig længere end til det - sandsynlige! Som Gud selv maa overbevise os om sin
Sandhed, saadan maa han ogsaa selv sige os, hvad Sandheden har at betyde for
os. Gerningen er hans, og han giver den den Betydning, som han selv vil. Kristi
55 Opstandelse er ikke en "Selvfølge". Og det er ikke en Selvfølge, at hans
Opstandelse betyder vor Opstandelse. Og det er ikke os, der afgør eller
bestemmer, hvilken Betydning hans Opstandelse har eller faar. Det er ikke os,
der giver den noget at betyde, ikke os, der nu skal til at tage Hensyn til hans
Opstandelse og tillægge den en vis Vægt og Betydning. Men den Betydning,
60 som Gud giver den og tillægger den, den Betydning har den, – skønt vi ikke kan
godtgøre det og ikke kontrollere, at den virkelig har denne Betydning.

Og hvad betyder da Kristi Opstandelse for os? –

65 Det kan siges med et Ord fra Kolossenserbrevet: "Naar I altsaa er blevne oprejste
med Kristus, da søger det, som er oventil, hvor Kristus sidder ved Guds højre

Haand. Tragter efter det, som er oventil, ikke efter det, som er paa Jorden."

70 Kristus er oprejst. Og vi er oprejst med ham. Det er ikke noget, vi kan føre Bevis
for, ikke noget, vi kan kontrollere Rigtigheden af. Det er noget, der forkyndes os
fra Gud, og som høres af dem, Gud giver Øren at høre med. Det er et Ord, hvori
Gud giver sig til Kende. Og naar vi da hører, kan vi være visse paa, at de Ord er
75 troværdige og sande, hvor underlige de end lyder, hvor meget de end gaar paa
tværs af den sanselige Virkelighed, hvor meget de end modsiger, og modsiges af,
den haandgribelige Verden.

Vi bukker stadig under. Vi synder daglig meget og fortjener idel Straf. Engang
skal vi dø. Nederlaget maa vi kendes ved. Det er vort. Men Oprejsningen hører
80 Gud til. Og vi er bleven oprejst - med Kristus. Naar vi taler om Nederlaget, kan
vi tale om os selv – uden Kristus. Naar vi taler om Oprejsningen, Sejren, kan vi
kun gøre det ved at tale om Kristus alene. Det er med ham, at vi er bleven
oprejst.

85 Men hvornaar kan det siges om et Menneske at det er bleven oprejst, hvorledes
bliver det oprejst, og hvad vil det sige, at et Menneske er oprejst?

Vi giver det Menneske Oprejsning, der fortjener det. Han kan være uskyldig
dømt. Naar da hans Uskyldighed godtgøres, giver man ham Oprejsning. Eller
90 han kan have været skyldig, men senere har han gjort sig fortjent til Oprejsning.
Og saa faar han den. Saadan giver vi Oprejsning til de uskyldige eller værdige.
Men Gud giver Oprejsning til de skyldige og uværdige. Han giver dem
Oprejsning med Kristus.

95 Eller vi taler om, at et Menneske har rejst sig efter et Nederlag, et Fald, han har
aflagt sine Laster, rejst sig fra sine Synder. Men Budskabet fra Gud lyder ikke
paa, at et Menneske har rejst sig, men det siger, at et Menneske er bleven oprejst.
Det taler ikke om en Oprejsning, som vi kan godtgøre eller kontrollere, men om
en Oprejsning med Kristus.

100

Hvem er oprejst? Om hvem eller til hvem kan det siges? Og hvornaar kan det
siges? –

105 Gud selv maa tage Vare paa sin Sandhed. Og nu siges det om os og til os, siges
nu: "I er altsaa bleven oprejst med Kristus." Du er bleven oprejst. Det vil altsaa

ikke sige, at du er uskyldig, eller at du er værdig til Oprejsning. Det vil ikke sige, at du har rejst dig, at du har sejret over dine Synder, at det nu gaar fremad med dig, at du nu er bleven et godt og elskeligt Menneske, eller dog er paa Vej dertil.

110 Det er du maaske - og maaske slet ikke. Jeg véd det ikke, og det kommer ikke Paaskens Budskab ved. Her tales ikke om det, som vi kan godtgøre eller kontrollere Rigtigheden af. Her tales ikke om det, som du naar med dine Dyder, din Fortjeneste, din Værdighed. Her tales kun om, hvad du naar med Kristus. Her taler vi om den Oprejsning, som vi kun kan tale om ved at tale om Kristus.

115 Hvorledes bliver et Menneske oprejst? – Med Kristus. Hvornaar kan det siges om et Menneske, at det er oprejst? – Naar Kristus er oprejst. Hvad vil det da sige, at vi er oprejst? – Det vil sige, at Kristus er oprejst. Men hvem er det da bleven til Sandhed for, hvem er det bleven til Virkelighed med, hvem siges det til i Dag? – Gud selv tager Vare paa sin Sandhed. Og nu er det sagt til os i Dag. Og

120 har du nu hørt det, saa skal du vide, at denne Sandhed er fra Gud, at Kristus er sandelig opstanden, og at du er oprejst med ham. I dette Budskab giver Gud sig til Kende som den levende Gud, giver sig til Kende for dig som din Gud. Gud selv tager Vare paa sin Sandhed. Og havde du ikke været oprejst med Kristus, saa havde du heller ikke hørt det. Det er umuligt, at nogen kunde gaa hen og høre

125 det og tro det, - at han var bleven oprejst med Kristus, – og saa blive bedraget derved. Det er Gud, som giver sig til Kende for dig deri, at du hører.

Med Kristus er vi altsaa bleven oprejst. Med sit Ord giver han os Oprejsning. Ved Døbefont og Alterbord, hvor Herrens Navn nævnes, hvor hans Gerninger

130 ihukommes, hvor hans Ord lyder, der fuldbyrdes Oprejsningen, der er den allerede sket. Der oprejses Synderen fra sin Synd, den døde fra sin Død, den fortabte fra sin Fortabelse, der gives Mennesket i Guds Haand.

Hvad Herrens Opstandelse har at betyde for os, det siger Guds Ord os. Hvad

135 den faar at betyde for os, det faar den ved Ordet. Thi hans Opstandelse har den Betydning, som Gud giver den, faar den Betydning, som Gud tillægger den. Det er Guds-Ordet, der gør, at Herrens Opstandelse bliver vor Opstandelse, at hans Sejr bliver vor Sejr. Ved Ordet, og i Kraft af det, er han eet med os. "I blev begravne med ham i Daaben, i hvilken I ogsaa blev medoprejste ved Troen paa

140 Guds Virkekraft, som oprejste ham fra de døde," skriver Paulus. I Daaben er vi, ved Ordet, baade begravet med Kristus og oprejst med ham, d. v. s. vi er ved Ordet i Daaben uløselig forbundet med ham, helt eet med ham, i Døden og i Livet, i Fortabelsen og i Frelsen. "Den Kærlighed, han har til os, har os tilsammen bundet." Enten maa han blive med os i Døden og Fortabelsen, eller

vi maa oprejses med ham til Livet og Frelsen. Han har nu bundet sig til os – bundet os til sig – det maa nu briste eller bære, – og vi er bleven oprejst. Thi Kristus er sandelig opstanden.

150 "Men naar I altsaa er bleven oprejst med Kristus, da søger det, som er oventil." -
Hvad vil det saa sige? Man kunde gaa hen og mene, at vi nu skulde til at "stræbe
opad," stræbe efter høje Idealer, søge at bevare en god Samvittighed. Det er da
noget af det højeste og bedste paa Jorden. Ja, netop: paa Jorden! Og for at vi
ikke skal gaa hen og tro, at det er det, vi formaner til, saa siges det udtrykkeligt:
155 trægter efter det, som er oventil, ikke efter det, som er paa Jorden. Vi kunde gaa
hen og mene, at nu, da der er talt om Kristus, saa skulde der dernæst ogsaa tales
lidt om os. Nu, da der er talt om, hvad Kristus har gjort, saa skulde der dernæst
tales om, hvad vi saa har at gøre. Nu, da der er talt om Naaden, saa kommer vi til
Talen om Gerninger og alt det, som vi skal søge. Men er det da med Gerninger,
160 vi er bleven oprejst, er det med Idealer, med en "god Samvittighed"? - Nej, og
derfor gaar Formaningen heller ikke ud paa, at vi skal "søge" dette. Det er jo paa
Jorden, det er nedentil. Det er netop dette, vi ikke skal søge, naar det dog er med
Kristus, at vi er oprejst. Saa skal vi eengang for alle være færdige med det her
nedentil. D. v. s.: vi er sat her paa Jorden, her nedentil skal vi gøre al vor
165 Gerning. Men den skal blive her. Og ikke gælde oventil. Vi skal ikke udnævne
det højeste og bedste her og kalde det "oventil". Vi skal ikke søge vort Haab her
paa Jorden, end ikke i det højeste og bedste, thi "hvad der er højt blandt
Mennesker er en Vederstyggelighed for Gud." Saa langt nede er vi, at for Gud er
vore højeste Dyder glimrende Laster. Derfor søg ikke det, som er paa Jorden,
170 men det som er oventil. Hvad er da det, som er oventil? – Det er ikke vore
Gerninger og Flid og Stræbsomhed og Retfærdighed, ikke vore Idealer eller den
gode Samvittighed eller det rette Sindelag. Oventil er kun Kristus ved Faderens
højre Haand, Kristus alene. Oventil skal kun Kristus betyde noget. Han skal
være vort Haab for Gud. Og intet andet. Og vi skal ikke søge andet eller bedre
175 Haab, thi med ham er vi jo oprejst.

At Kristus er oprejst vil sige, at hans Ord til os staar ved Magt, hans Naade
gælder. Saa længe Kristus er i Himlen, kendes Gud ved sit Barn paa Jorden. Vi
staar eller falder med Kristus. Han staar eller falder med os. Men han staar.

180 Kristus er sandelig opstanden. Og vi er oprejst med ham.

Kilde

Manuskript taget fra tidehverv.dk med tilladelse fra redaktør.

185 **Kildetype**
Dokumentation på online medie

Tags
Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet, Påskedag, Tidehverv

190 **URI**
<https://www.dansketaler.dk/tale/otto-andersens-praediken-paskedag>

195

200

205

210

215

220